

Żądania

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- stwierdzenie, że zakaz podróży nie ma zastosowania do żadnego ze skarżących;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty. Twierdzą, że umieszczając ich nazwiska w wykazach dołączonych do zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia, Rada:

- nie przedstawiała odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia;
- naruszyła kryteria dotyczące umieszczenia w wykazie lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że kryteria te zostały spełnione w odniesieniu do zachowania się skarżących;
- naruszyła w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny przysługujące skarżącym prawa podstawowe, w tym ich prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji oraz życia prywatnego i rodzinnego; oraz
- nie zagwarantowała skarżącym prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — ClientEarth przeciwko Radzie**(Sprawa T-62/12)**

(2012/C 109/51)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i P. van den Berg)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady w sprawie odmowy przyznania skarżącej (pełnego) dostępu do dokumentu nr 6865/09 zawierającego opinię służby prawnej Rady dotyczącą zgodności z prawem projektowanych zmian do

propozycji Komisji Europejskiej w sprawie przekształcenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem; i

- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie spornego dokumentu naruszyłoby ochronę porady prawnej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie takiego dokumentu poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez Radę.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret drugie i art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Rada nie wzięła pod uwagę nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem spornego dokumentu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że doszło do naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz zasady proporcjonalności, ponieważ Rada nie rozważyła odpowiednio, czy można było zapewnić szerszy dostęp do rozpatrywanego dokumentu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2012 r. — Sedghi i Azizi przeciwko Radzie**(Sprawa T-66/12)**

(2012/C 109/52)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ali Sedghi (Teheran, Iran) i Ahmad Azizi (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Gadhia i S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC (Queen's Counsel), i M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 71) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, z 2.12.2011, s. 11) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących; oraz stwierdzenie natychmiastowej skuteczności orzeczenia w tej kwestii bez zawieszenia wykonania;
- stwierdzenie, że art. 19 ust. 1 lit. b) i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji Rady decyzji 2010/413/WPZiB i art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 nie mają zastosowania w odniesieniu do drugiego skarżącego;
- obciążanie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

- nie jest spełnione żadne z kryteriów prawnych dotyczących umieszczenia skarżących w wykazie i brak jest jakiegokolwiek prawnej lub faktycznej podstawy umieszczenia ich w wykazie; Rada dopuściła się oczywistego błędów w ocenie tego, czy umieszczenie skarżących w wykazie jest uzasadnione;

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

- zaskarżona decyzja i zaskarżone rozporządzenie nakładają nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenia na prawa podstawowe skarżących.

Drugi skarżący podnosi dwa dodatkowe zarzuty dotyczącego tego, że:

- zaskarżona decyzja i zaskarżone rozporządzenie stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczanie jego swobody przemieszczania się w Unii Europejskiej; i
- Rada nie miała kompetencji w zakresie objęcia drugiego zaskarżonego wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa, ponieważ chodzi o sytuację czysto wewnętrzną w ramach Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2012 r. — Sina Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-67/12)

(2012/C 109/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sina Bank (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci B. Mettetal i C. Wucher-North)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 8 tabeli B załącznika VIII do rozporządzenia (UE) 961/2010, zmienionego zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Rady nr 1245/2011⁽¹⁾, w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności pkt 8 tabeli B załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB, zmienionej zgodnie z załącznikiem do decyzji Rady 2011/783/WPZiB⁽²⁾, w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 961/2010 wykonywanego przez rozporządzenie 1245/2011 w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności art. 19 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413/WPZiB zmienionej decyzją 783/2011/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy strony skarżące;
- stwierdzenie nieważności pisma — decyzji z dnia 5 grudnia 2011 r.; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że

- strona skarżąca nie jest powiązana z interesami „Daftar” i nie przyczynia się do finansowania strategicznych interesów tak zwanego „reżimu” ani jego rzekomego programu nuklearnego. Tym samym materialne kryteria wskazania przewidziane w decyzji 2010/413/WPZiB — zmienionej decyzją 2011/783/WPZiB — na podstawie której Rada utrzymała nazwę strony skarżące w tych wykazach, nie są spełnione w odniesieniu do strony skarżące, zatem Rada dopuściła się oczywistego błędów w ocenie przy określaniu, czy kryteria te zostały spełnione, czy nie. Ponadto Rada nie zastosowała właściwie odpowiednich kryteriów;

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że

- wskazanie dotyczące strony skarżące w wykazie narusza podstawą zasadę równego traktowania;